

Bomenvisie bosdichters Lappersfort Poets Society (de stem van de stemlozen: zorg voor dagelijkse landschap: bomen, bos, natuur, aarde, water, licht, lucht & Poëziebos)

De Lappersfort Poets Society is een kring van dichters en dichtersessen die de bezorgdheid voor de aarde in poëzie heeft gegoten. Net zoals in de film Dead Poets Society van Peter Weir ervaren wij de natuur en de bossen als een onmisbare bron van leven. De stem van de bosdichters fluistert zich een weg naar het oor van de wereld. Ook wanneer stormen van protest zijn gaan liggen en iedereen zwijgt, blijven wij koppig fluisteren en formuleren. We richten standbeelden op voor gesneuvelde eiken, beuken en populieren, we schilderen miniatuurtjes voor uitgestorven vogels en vertrappelde paddenstoelen. We hamsteren metaforen, we bouwen machtige taalconstructies om het Lappersfortbos met het regenwoud te verbinden. We geven zuurstof aan het leven en houden dromen levendig. We geven eten en drinken aan idealen.

Onze thuisplek is bij de muzes van het Lappersfort Poëziebos. De gedichten wandelroute http://www.cultuurweb.be/CNETPortal/DetailOffer.aspx?id_event=5009986C-D79F-76AA-F8FBC846485DFA84&language=nl&locale=nl-NL langs het Hugo Clauspad in het Lappersfortbos staat onder onze hoge bescherming. Het is een rust- en stilteplek die we koesteren. Iedereen kan er zijn batterijen opladen, om morgen weer onvermoeibaar verder te strijden voor een wereld van duurzaamheid en dierbaarheid.

EEN RERUM NOVARUM VOOR DE BOSSEN

Er moet een nieuwe wind waaien in het Vlaamse bosbeleid. Een nieuwe frisse geest. Om te beginnen moet men de bijen opbergen. In een symboolbos als het Lappersfortbos is kappen geen goed bestuur, maar arrogante machtspolitiek. Als bosdichters vragen wij dat in een erfgoedstad als Brugge minder slordig zou worden omgesprongen met de nog resterende bomen en natuur. Het beleid mag niet dweilen met de kraan open. Laat ons bomen planten en bestaande bossen en bomen behouden. Bomen zijn zuurstof voor het leven. Ze kleuren ons landschap en onze dag. Vaak worden ze om de meest onnozele redenen weggehakt en dan rest vaak enkel nog beton en asfalt. De stad en zijn deelgemeentes worden fletser en grijzer. We roepen het stadsbestuur op om alle stukjes groen en bomen in de straten van heel groot Brugge in kaart te brengen en wat rest te bewaren. **Er moet dringend een herbebomingsplan opgemaakt worden.** In overleg met de bewoners, met de keuze voor het beste groen en met een onderhoudsgarantie (werkgelegenheid!). Bomen zijn zuurstof voor het leven. Ze geven ademruimte aan de ziel (geestelijke gezondheid & welzijn). We pleiten ook voor het behoud van dreven en groenelementen. Al te vlug wordt de bij erin gezet en moeten de omwonenden opkomen voor het behoud van dit groen. Verder moet nog meer aandacht gaan naar het behoud van de groene stapstenen als parken, kasteeldomeinen, kloostertuinen, boomgaarden, Onze gedichten lees je op <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php> www.ggf.be (acties & poëzie) en meer info krijg je op 0486/737220 bij Peter Theunynck of bij Luc Vanneste op 050/390957

Het Lappersfortbos maakt deel uit van de groene gordel, een begrip met geschiedenis. In 1964 introduceerde de groep ' Mens & Ruimte ' het begrip ' Groene Gordel ' in het eerste provinciaal structuurplan van de provincie Vlaams-Brabant. Het begrip " Groene Gordel " (Green Belt) kwam uit Engeland en werd in de Vlaamse rand consequent toegepast waar het nog mogelijk was. Dankzij dit beleid werd de suburbanisatie aan banden gelegd en wordt Brussel vandaag nog steeds omringd door een groene gordel van prachtige bossen, parken, tuinen, kasteeldomeinen, open kouters en landelijke dorpjes. Zie www.groenegordel.be Het is ook een internationaal begrip zie www.greenbeltmovement.org In Brugge is de groene gordel vooral gekend van de strijd voor het behoud van de open ruimte in het Chartreusegebied. Zie <http://users.pandora.be/a150254> en www.ggf.be . Het is een waterbuffer, archeologische en cultuurhistorische site, randstedelijk landbouwgebied in een open-ruimtenatuurverbindingsgebied, landschappelijk waardevol verweingsgebied en een plek waar je nog vrijuit kan ademen. Een strategische voorraad natuur en buitengebied die we bij de afbakening van het regionaalstedelijk gebied voor de volgende generaties moeten bewaren. We willen er dus geen winkelcentra, noch hoofdkwartierenbedrijvzones en voetbalstadia.